

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 20. An usura mentalis obligat ad restitutionem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

Q. 19. *Quid Usurarius restituere tenetur?*

Resp. Tenetur restituere tum usuras acceptas, & fructus non merè industriales ex iis perceptos, tum etiam omne lucrum cessans, & damnum emergens ex usuris acceptis. *Quia* tenetur ratione injuriæ, exigendo, accipiendo, & possidendo rem alienam sine justo titulo; cùm mutuum non sit titulus justus, nec sponte, ac liberaliter res donata sit: nam mutuatarius nollet ultra sortem dare, si posset aliter mutuum accipere, & sic involuntariè dat, non spontè, nec liberaliter.

Q. 20. *An usura mentalis obligat ad restitutionem?*

Resp. I. Qui mutuavit principaliter ob spem lucri, aliàs non mutuaturus, tenetur restituere, quæ postea ultra sortem accepit à mutuatorio cognoscente ejus intentionem usurariam, etsi nullum pactum præcesserit. *Ita S. Antonius.* *& alii.* *Quia* mutuatarius non intendit dare gratis, ac liberaliter, sed tanquam debitum ex mutuo, vel dat ex metu, ne aliàs mutuum sibi denegetur. At injustum est accipere, & retinere aliquid datum duntaxat ut debitum, quod revera debitum non est, vel quod nec sponte, nec liberaliter datur. Et pravitas usuræ consistit in eo, quod speretur, vel accipiatur aliquid non omnino gratuitum, & voluntaria.

luntarium. Confirmatur ex c. 10. de usur.
ubi Pontifex ait, eum, qui ex proposito ali-
quid ultra sortem recipiendi mutuat, alias non
mutuaturus, efficaciter inducendum esse ad
accepta restituenda, quamvis nulla conven-
tio præcesserit. Excipè nisi mutuator habeat
justum titulum retinendi, nempe lucrum ces-
sans, vel datum emergens: tunc enim usu-
ra est purè affectiva, nec reponit inæqualita-
tem in rebus.

Resp. II. Si mutuatarius sponte aliquid ul-
tra sortem donet ex liberalitate, vel gratitudi-
ne, sed mutuans ejus mentem ignorans acci-
piat tanquam ex mutuo debitum peccat, & te-
netur restituere ratione conscientiæ erroneæ;
quandiu illam non deponit prudenter. Ta-
men juxta communem, ex parte rei acceptæ
ad id non tenetur, sed postquam scivit illud sibi
gratis donatum fuisse, retinere potest; quia al-
ter per illam donationem gratuitam transtulit
dominium rei in mutuatorem, si accedit ac-
ceptatio legitima: unde accedente hac notitia
potest rem acceptare & retinere, ut liberaliter
donatam. Quamvis enim habuerit intentio-
nem injuriam faciendi, cum accepit tanquam
debitum ex mutuo, & ideo peccârit: tamen
reipsâ nullum damnum inde alteri secutum
est.

Resp. III. Si mutuatarius dederit aliquid ul-
tra sortem tanquam ex mutuo debitum, &
mutuans illud acceptârit bona fide tanquam

H h 2

libera-

liberaliter, donatum, hic tenetur, ubi rescierit, restituere acceptum, & fructus extantes. Quia deest titulus justus retinendi: nam datio rei ut debitæ ex mutuo nulla est, cùm nihil sit debitum ex mutuo. Nec tunc fuit donationis liberalis, quia res data fuit ut debita. Si vero mutuator aliquid ultra sortem accipiat, dubitans, quamente illud detur, an gratis, an tanquam debitum, peccat, & tenetur accepit restituere; nam injustitiam committit, sicut is, qui dubia fide cœpit alienum possidere, & se exponit periculo alienum retinendi.

Q. 21. *An cooperatores usurarii tenentur ad restitucionem in ejus defectum?*

Resp. Tenentur omnes, qui agentes partes usurarii, sunt causa efficax, cur usuræ pertinentur, solvantur, vel non repetantur. Quia sunt causa efficax damni mutuatario injuncti illati. Tales sunt 1. Consulentes usuras. 2. Dantes pecunias eo animo, ut ex his exercantur usuræ. 3. Judices, qui compellunt ad usuras solvendas, vel vetant, ne solutæ repeatantur, qui etiam ipso facto sunt excommunicati, *Clement. un. de usur.* 4. Notarius conficiens instrumentum, fingens licitos contractus, vel falsos scribens, ut cùm dantur centum, ipse scribit centum viginti, &c. Nisi id faciat postulante mutuatario; tunc enim licet moraliter peccet, & sit perjurus; tamen non netur